

1. O, când lu - mi - na Ta va ar - de O! a - tot

iu - bi - to - ru - le, Și toa - tă lu - mea să cu -

noas-că. Dum - ne - zeu să Te nu - meas - că.

2. Vedem că raza Ta s-a ivit De la apus la răsărit,
Ție Doamne e spre mărire Și nouă spre mântuire.

3. Și cu flacăra Ta încâlzești Multe inimi, moarte și reci,
Și pe cei însetați îi adapi Din păcatele lor îi scapi.

4. Iubirea de sine mistuie, Ce-i necurat nimicește.
Iubire curată-nmulțește: În cari pe Tini, Te iubește.

5. Tu nestins izvor de viață Doamne atotputernice,
Tu din a Ta multă flacăra Aprinde-n inima noastră.

6. Pe aleși într-una-i unește Și casa Ta o zidește,
Și dă ca în toată casa Ta Să lucească lumina Ta.

7. Înconjură și-nflăcărează Toată lumea o-nviază,
Arată-Te la oricari popor Ca-mpărat și Mântuitor.

8. Atunci vor cânta milioane De glasuri cu bucurie;
Și se va arăta mărirea Ta, Suflete sfinte-Ți vor cânta.